



PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

≡ SALUT PÚBLICA ≡ INTERESSOS POPULARS ≡ ARTS Y LLETRAS ≡

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 4 quartos
 Surte a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Passos de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanin
 las circunstancias

Per los compromisos de moment no 'ns ha sigut possible publicar fins ara la següent

CARTA DE SALLENT

Sr. Director de LA TRAMONTANA.

No era lo men anhel tornar á parlar tan aviat d'aquesta trepa clerical sallentina, si no fos que aquell descarat mossen Gelós m' hagués notificat, per medi d' un esbrouch que va dar á certa persona, qu' era lo seu gran desitj que jo publicués en LA TRAMONTANA totas las funcions que tindrán lloch durant lo mes de Maria, dintre lo espayó magatzém de llana del Esperit Sant.

Per complaure als seus desitjos vaig á ferho, senyor Martell.

Com de costum, ja ha tornat á obrir las portas per tota la temporada del mes de Maig, lo popular teatro d' aquesta diócesis, ahont s' hi representan sols comedias inverossímils que 'ls aficionats á las garrofes se las escoltan ab tota sa bona fé.

Ja hi ha debutat la companyia de toreros, dirigida per lo senyor EXTRAORDINARISSIM, que 's compon de set ensotanats, tres ó quatre barjaulas de cinquanta abrils y unas quantas damiselas que s' encarregan dels papers de mes compromís. Música, ua armonium; porter, un mosso de la esquadra; apuntador, lo senyor arcaide.

Lo programa de las funcions es poch mes ó menos de la següent manera:

Acte primer: Sinfonia.—Acte segon: Rosari cantat per las *Hijas de Maria*.—Acte tercer: Una ben meditada prédica filosófica-inmoral.—Acte quart: Una capta per fer obras á la iglesia.

Y per fi de festa, un regalo d' uns rosaris de plom á tots los espectadors que 's deixin afluixar de butxaca.

A dos quarts de vuyt en punt.

Nota. No 's permet aplaudir ni xiular.

Ja he compler lo deber que 'm va imposar l' intrépit senyor Gelós. Pero ara, 'm toca á mi de preguntarli:

¿No 's recorda ja d' aquella correspondencia publicada en lo número 148 de LA TRAMONTANA? ¿Per qué no va recullir lo quant? Vaja, respongui ¿per qué no ho va fer? Y que consti que V. ha endevinat lo autor. Es lo mateix que V. s' imagina, y extranyo molt que coneixentme, y sent tant després com nos fa veurer, que no 's defensi dels atachs justos que li dirigeixo sense cap classe de consideració. O es molt cobart ó be puch dir que te moltíssima barra, ó siga poca vergonya, puig al dir á veus altas, cridant com un boig á dintre de la casa de Deu que 'l senyor J. C. ja podia publicar ab lletres de motllo la *Assanya* que estava fent allavoras contra dos ó tres jovenets, se necessita tenir un bon xich de cinisme, y á mes á mes ser tocat del bolet, ser escandalós, y al fi dona probas de no creurer ab las doctrinas que professa.

Fassi la seva via y no alsí 'l gallo senyor Martell. Deixi 'l sant cristo y agafi un...

Veig que la carta s' ha fet mes llarga de lo que 'm pensava; per lo tant vaig á fer punt final sens descuidarme per aixó, y ho faig pe 'l be de V., que á casa d' aquella viuda no s' hi liquitan descaradament com ho fa á totas horas del dia, puig que aixís dona lloch á que 'l públich murmurador califiqui á tot un reverent de calaveron y... etz., etz.

Sobres lo de aquesta viuda, un altre dia ne parlaré mes extensament, si 's proposa ferme pujar la mosca al nas.

Y per fi li repeteixo que soch lo mateix del altre dia. Ja 'm coneix.

J. C.

Sallent 7 Maig 1884.

LA CANSÓ DEL BARBER

DEDICADA AL SENYOR MARIANO VERGES Y DEPENDENTS DEL SEU SALÓ

Los barbers tenen la vida
 regalada y divertida,
 may s' enlucan los seus plans;
 molt llaujera tenen l' cyna,
 sols dos dias tenen feyna
 y cinch dias de descans.

Aixís gosan
 y reposan.
 ¿Quina vida! 'ls barbers ray...
 (Aixó cantan
 y aixó cantan
 los que no han afeytat may.)

Pe 'l barber tot es ganancia;
 per poch rals té en abundancia,
 polvos, pintas, oli y gas,
 y 'l cabell dels caps que arrana
 crech que 's ven en lloch de llana
 per ompli algun metalás.

El prospera
 y fa carrera;
 ah aquest ofici ray...
 (Aixó cantan
 y aixó cantan
 los que no han afeytat may.)

Lo fumar no deixa corre,
tot sovint fa alguna gorra,
ni pesaca vol còmper,
lo veurés tot fent lo maseo
com afeyta de tabaco
á ne 'l pobre parroquiá.
De guerro
ja vol serbo,
no 's sofoca, per' xo ray...
(Aixó contan
y aixó cantan
los que no han afeytat may.)

Quan á casa s' encaspara
ne despenja la guitarra
y disfruta ab aquell só,
y quan surt de casa seva
tan de nit com quan se lleva
va vestit com un enyó.
Te una vida
divertida,
sempre ho dich (los barbers ray)...
(Aixó contan
y aixó cantan
los que no han afeytat may.)

Lo que contan es mentida,
molt dolenta n' es la vida
del barber, puig may te pau;
quan los altres no fan festa
ell ab la navaja llesta
es dels altres un esclau;
y 'l carrega
per mes paga
que en cap broma pot anar,
que en tot sempre
troba trahes
qui ha de viurer de afeytar.

Mes mal viat que un feix de garbas
l' un li din straps barbas,
l' altre barbero li diu;
y 's aixota tot fent joguinas
li abonyegan las bacinas
y 'l que ho ven encara rin.
Y si straps
al que s' escapa,
ni tan sols li pot pegar;
que en tot sempre
troba trahes
qui ha de viurer de afeytar.

Desgraciad ab pelas falsas
hi ha infels que no du calzas
y ab inglesos may fa en pau,
y ta raydas las butacas,
lo rellote á treure tacas
y 's dinera... á can Pitruas.
Prou trabaja
y cabells talla,
pero may carrera fa,
que en tot sempre
troba trahes
qui ha de viurer d' afeytá.

Sempre fino á la botiga
lo treball tant lo castiga
que 'l poluet rin aborrit,
y si surt va de tal modo
que 'l cobreix un sobretots
estripat y descosit.
Mol sospira
y long delira
quan escota ab molt esglay,
lo que contan
y 'l que cantan
los que no han afeytat may.

Q. Roca



Un meeting notable com poch n' hi ha-
gin hagut á Barcelona va tenir lloch l' úl-
tim diumenje en lo teatro del Bon Retiro.

Lo grandios local estava ple de gom á
gom y las portas embussadas no podian
donar pas á las moltas brusas blavas,
honradas pe 'l treball, que pretenian un
reconet pera sentir á sos companys de pen-
sas y fatigas predicar á favor dels interes-
sos de la seva classe.

Se tractava de una reunió de mariners,
traballadors del port, carboners de la car-
ga y descarga, camállichs, carreters y de-

més treballadors de conduccions y carga
y descarga de barcos.

No cal dir que va regnar un ordre y una
unitat de miras admirable. Tractantse de
obers, aixó ja es lo nostre pa de cada dia
y de sempre.

Van clavarse tremendas pallissas al
modo de ser de la societat present, á la ex-
plotació del home per l' home, y á tot lo
que s' oposa á la emancipació del treball.

Tampoch van faltarhi las corresponents
garrotadas als ensotnats, ab gran goig
de tota la reunió.

En fi, que 's obrers van posant lo dit á
la llaga, que ja s' han agafat á la Associa-
ció pera feria servir de parpal pera girar
lo mon, y que ab constancia y delit no
sortirán ab la seva.

Al sortir de la reunió passavan pe 'l de-
vant del teatro los cotxes que tornavan
del hipódromo.

—Esto matará á aquello, digué un que
sortia del meeting, parodiand á Victor
Hugo.

—La boca li siga mesura, afegim nos-
altres.

La mort de un mariner va portar lo di-
llums de aquesta setmana tres ó quatre
cents companys del difunt al cementiri
per honrar la memoria del que en vida fou
son amich.

Lo primer que feren fou prescindir del
capellá en tot y per tot, y avans de donar
sepultura al cadavre se pronunciaren de-
vant d' ell alguns discursos encaminats á
propagar las ideas socialistas com única
salvació possible á la classe obrera.

Sense capellans ni policia devant, supo-
sém que deuria ser molt profitós tot lo que
allí s' diria.

Capás de fer posar cara de vinagre á to-
tas las calamitats, desde conservador á ca-
pitalista.

Los esquerrans ja han tornat á cambiar
la fórmula de sos principis.

Ab la mateixa tranquilat ab que 's
cambian los mitjons.

Alló del pont de Alcudia ja ha resultat
ben clar y net que caygué per son mal
estat y res mes.

De quals resultas moriren mes de xexan-
ta personas.

¡Qui, es, donchs, responsable de aques-
tos homicidist!

Natural que la companyia del ferro-
carril.

¡Trobará un cástich qu' estigui en rela-
ció ab la culpa!

Vagin meditant:

En Cánovas es president de tres ó quatre
consells de ferro-carrils.

En Serrano y 'l duch de Sexto ho son
d' altres.

En Sagasta es vice-president.

Y son concellers, entremitj de molts al-
tres fabricants de política, los senyors
Alonso Martinez, Topete, Leon y Castillo,
Leon y Llerena, Pidal, Esteban Collantes,
Elduayen, Bugallal, Silvela, Martos, Bala-
guer, Becerra, Camacho, Ruiz Gomez,
Moret, etc., etc., etc.

Cada un y tots plegats de aquestos con-
cellers cobran uns sous anyals com cap
traballador reunexi en tota sa vida, y no
serveixen mes (los concellers, ¡ey!) que
per facilitar á la Empresa tot lo que de las
vias legals li fassi falta.

¡Comprenen ara perquè s' ensorran ponts
que no poden aguantar-se y 's carrega 'l
mort á revolucionarist!

¡Entenen com es possible que totas las
empresas de ferro-carrils se burlin del
públic y ab dret y sense dret no fassin
res mes que lo que 's dona la gana!

Donchs velshi aquí.

Los fiscals militars de la causa que 's
forma per la sublevació de Badajoz deman-
nan pena de mort per cent setanta vuyt
personas, anomenanthi entre ellas dos des-
coneguts.

Aixó sí que 'm ve de nou.

¡Demandar pena de mort per dos descon-
eguts!

Si 'l consell de guerra confirmés la pena
demanada pe 'l fiscal, ja m' agradaria sa-
ber de quin modo 's podria sortir del pas
per cumplirla.

Suposém que agafan als dos á qui volen
fer alusió, y desde 'l moment que sápigam
qui son, com ja no serán dos desconeguts,
no resará ab ells la sentència.

De modo que per cumplir al peu de la
lletra la condemna, no queda altre remey
que anar al carrer, agafar un parell de
personas que no tingan gayres coneixen-
sas, y fusellarlos á corre-cuyta avans de
que ningú puga saber qui son.

Sols de aquesta manera pot cumplirse
la pena de mort imposada á dos descon-
eguts.

Sombia mentida que 's fiscals militars
estigan tan de brometa per demanar que
se fuselli á desconeguts.

Contan que son brillantissimas las car-
reras de caballs que aquestos dias se do-
nan á l' hipódromo de Barcelona.

La gent de la sanch blava y 's perga-
minis rancis treu fabas d' olla y 's gasta
las suadas de molts milt proletariers per
veure uns quants animals com corren y
per exhibir un luxu que provoqui las iras
del miserabl jornalera.

Los toros també s' omplan de gent de
fano.

Anéu fent, anéu fent. Divertiuos ab
animals—¡cadascú ab los seus!—y no 'us
cuidéu per res de la miseria del produc-
tor. ¡Quin desengany y quin daltabaix se
vos espera pe 'l dia que 'l poble vos cridi
á comptes!

Y ja cal que 'us espavileu, vanidosos, que aquestos temps caminan á pas de gegant en materias de progrés.

Vaya si s' hi camina.

Y ja 's comensa á sentir olor de pel de porch.

Y es que l'aristocracia, derrera 's caballs y 's toros, ja comensa á socarrimarse.

.. ..

Se 'ns ha pregat la inserció de la carta següent:

Sr. Dr. del periódico LA TRAMONTANA.

Barcelona 20 de Mayo de 1884.

Muy señor nuestro y de nuestra más distinguida consideracion: anticipándole las gracias, los que suscriben, representantes del Grupo libre-pensador Anticlerical, recientemente constituido en esta ciudad con el título de «El Clamor de la Verdad.» por algunos disidentes de la «Liga Anti-clerical.» le suplican tenga la bondad de insertar el presente remitido en el periódico de su digna direccion.

Este Grupo empieza ya á manifestarse y dar señales de vida: tiene impresos sus Estatutos, de los cuales, para su conocimiento y para que haga el uso que juzgue conveniente, le remitimos un ejemplar adjunto, ha realizado tambien un bautizo civil con toda solemnidad con motivo del nacimiento de una niña de nuestro querido amigo y miembro del Grupo, el consecuente libro-pensador Juan Vila, al cual le damos nuestra enhorabuena y parabien, al par que nuestro pésame, pues no ha podido gozarse mucho en la presencia de su hija del gozo que, en su consecuencia, debia sentir por el acto llevado á cabo: al dia siguiente de efectuado falleció, dejando á su familia en la mayor aflicción.

Este solemne registro civil se efectuó sin ningun tropiezo y á gusto de todos, en el Juzgado Municipal de San Beltrau, inscribiendo la niña con los nombres de Progreso, Enseñanza y Laica.

El ejemplo cunde. Obren todos los libre-pensadores como Juan Vila y pronto caerán todos los absolutismos y desaparecerán las tiranías.

Sin más, que repetirle las gracias, se despide de usted sus afectísimos y seguro S. Q. B. S. M.—Francisco Amorós, Angel Aguard, Agustín Casal.

.. ..

La societat barcelonina protectora dels animals està actualment bellugantse de un modo extraordinari pera cumplir ab los lloables fins que 's proposá al fundarse.

L' Ajuntament se diu que li donará tot l' apoyo que puga, tan moral com material.

De aquesta feta ja no 's farán cegos mes verdums, los gitanos no menjarán mes gats, se prohibirán las rateras y 's papers de matar moscas, pussas, xinxas y mosquit, no 's podrán bullir cargols de viu en viu ni 's permetrá escaldar musclos ab aygua calenta.

Ab uns quants anys de governs conservadors-mestissos y ab tauta protecció als animals, vegin si de aquí á gayre temps trobarán ningú que vulgui neixe persona.

No hi ha pas perill.

.. ..

En molts punts d' Espanya s' han dit missas, aixis, en cert to de manifestació, per honrar la memoria del senyor Manguado, mort oficialment sobre 'l camp de batalla en defensa de la República.

Pero vingüim aquí, senyors revolucionaris de pega, ¿no sabian buscar altre cosa mes adecuada que una iglesia pera honrar á un liberal?

¡Vaya uns bunyols!

.. ..

L' Ajuntament conservador sembla que pensa suprimir la plana de Catalunya, per quan ha donat permisos per edificacions en aquell punt.

Casi ha fet be. Per tenir de semblar, com semblava, un quarto dels mais endressos ab tanta barraca, circo, figuras de cera, niñas gordas, y demés artístichs entreteniments, tan se val que la reduixin á varios carrers tan espayosos com lo de las Moscas, per exemple.

Y com los conservadors son capassos de tot lo perjudicial...

Ja ho sentirem á dir.

.. ..

Los pares de la patria ja han batotjat la criatura.

Es á dir, ja s' han obert las Corts.

D. Alfons ha cumplert ab la ceremonia del discurs, ab lo qual en Cánovas nos promet mes que un gitano quan vol vendre 'l matxo.

Vaya, lo de sempre.

Que aném molt be, qu' encara anirém millor si 's deixém fer, que 'l govern vigila, que tot ho sab, que será inflexible ab los enemichs del ordre públich, etc., etc.

Res, que si 's conservadors duran y si dura la mona... de Pasqua, aviat fermarém los gossos ab llangonissas.

Y 's periodistas ab grilllets.

.. ..

Molta noblesa de Madrit s' ha trasladat interinament á Barcelona... per assistir á las corregudas de caballs.

La causa es digna de l' aristocracia.

.. ..

Habém sentit á dir que prop de Barcelona s' ha descubert també un depósit de armas.

Continua la epidemia dels descubriments conservadors.

.. ..

Habém rebut últimament varios llibrets de poesias dels que 'n darém aviat compte, tant bon [punt nos tornin á venir á mans.

.. ..

Llegeixo un parte que diu que reina tranquil·tat, etc.

¡Encara estém aixis!

.. ..

Ja torna á estar obert lo Circo equestre ahont s' hi fan grans exercicis de gimnás-

tica de tota mena y sobre tot treballis de pallasso.

Ha coincidit ab l' abertura de Corts. Designis providencials.

.. ..

Per fi l' héroe del 3 de Janer ha deixat lo mando del exercit del Nort, sustitghint-lo l' altre héroe núm. 100: lo de Sagunto. A Espanya tot son héroes.

Quina llástima que ja tinguém morts lo Antonet del violí, lo Xato del carrer Vermell y l' Amalia de la Boqueria.

Ara podrian fer carrera.

.. ..

PENSAMENTS

- Mes m' estimo un duro que no pas una pesseta.
- Després d' un dia ne ve un altre.
- Un cabell corre mes qu' una tortuga.
- Un manco no te mes una ma.
- Un home no es una dona.
- Lo foch crema.
- Totas las setmanas tenen un diluna.
- Qui está asentat no está dret.
- Una ma no es un peu.
- Qui molt camina molt se cansa.
- Per tancar una porta es precis que siga oberta.
- Los muto no enrabonan.
- Y qui acohi de llegir aixó ja haurá tingut prou paciencia.

L. L. MILLÉ

PROPAGANDA D' UN SOLTER

Franch, com sempre jo he sigut, y sens' forbi cap embut vull contar al peu de la letra l' estat de ma juvenut (qu' es un estat pel-i-apat) desitjos, somnis... etc.etc.

Jove, ardent, robust, solter afamat com lo primer y ab una consciencia bona... No es estrany... y ja ha de ser qu' hagi jo de menester per la salut, una dona.

Vint y un anyf ponto jo apenas, pro, per causas á ditzenas, m' he desarrolat bastant á quinze anyes ab ganas plenas jo ja trancala ab las nenas porque... m' agradaban tant!

Per tal causa prematura festejava, sens' cordura, quatre ó cinch anys massa aviat, pug pensar sent criatura ja s'afecta ma ventura...

Quan recordo aquellas diadas tan felices, de regades me sulfura tot seguit (Son culpas ó cristuradas... y are las penas juntadas las pago mit) aburit.)

Aquellas ditxas primeras, il·lusona tan falgueiras sense fonament formal, avuy, de totes maneres, son las causas verdaderas del meu estat anormal.

Si avuy comencés la empresa de buscar-me una promesa, trovant-me en disposició... no m' trovaria, ab franquesa, com me trovo, sens' tendresa... ni porvenir... ni il·lusió.

Avuy que tot just hauria d' apendre á dir "m' agrada" tenint en compte 's pochs anys, dirho ab amor no saliria, ni ab gust ho pronunciaria recordant molts desenganyas.

Y ab aquests antecedents tota tant plena d' inconvenients, si no hi ha algú que m' aboni, comprenh y peto de dents que bu tuch poch be... casi gens, per contraure matrimoni.

Qu' haig de fer, donchs? Qu' haig de dir? Qu' haig de dar? Qu' haig d' oferir per posarm' en bon terreny? Estich result, sens' mentir, á olvidar fins á morir tante recorts com anomeno.

Fare eterna prometença
d'estimar com qui comensa
fendre... il·lusionat... felicitat...
Y viuré de pura pena
com l'enamorat que s'hiensa
en busca del Paradís.
Donzelletes amoroses,
las que son tant capritxoses
compadeciveses, si 'us plaça,
de las queixas llastimosas
y las ganas poderoses
d'un solter que l'cor l'hi cança.
Ja que sense finiments
declaro la meus penosaments,
solteretas... ¿res hi guanyo?
Perdonéme en tals moments,
perque tinc hont sentiments
per altra part no 'us enganyo.
Seré per la que m'estimi
un anyell, mentres que m'moia,
un modello dels marits,
procuraré que s'animi
y quan ab amor s'armini...
que n'viurém de divertit!
Ab cert cuydado y gran zel
cuydaré que son anhel
sigui l'meu ple de dolura
la portare a dalt del cel:
la nostra llum de mel
será un pot de canfura.

Molt pacient, per excel·lencia.
F'hi tindre condescendencia
pels seus queixos en tot lloch:
(Entenemot ab conciencia
posar dech una advertencia:
segons per quins... poch a poch.)

Anirem junts a passeig
y quan l'hi vingui mareig
la ventarà ab molt bons fins...
Y en cas d'haberli batig
(ja m'proposo un xich; ja hu veig)
ella escullirà 'ls padrins.

Tant si es nena, com si es nen,
(que per mi, si no s'ofen,
nena s'nen tant se me 'n dona.)
anant a penó ab lo tren
si ella te feyna ('s comprén)
F'aguantare alguns estona.

Quan començà a dir papó
y manar fentli posturas,
F'ensenyaré a camina...
vaja; seré, parlant clà,
un pare exprés per criatures.

En quant a la posició...
se la passarán millo
mes de quatre; ja hu sàben;
pro, tant si m'creyén, com no,
tenint jo colocació
sempre he 'ns atiparém.

Per matar tot mal costum
de malgastar massa llum,
a la dona daré l'sou,
ella que n'fassi consum:
mentres me 'n dongui per sou
y caló... jo ja n' tinc prou.

Ja hu he dit tot; ja hu sentiu,
ninetas; feu lo cap vin,
sino 'us no penediréu:
al centre servey tenui
un hestiu (si no dormiu)
Sense casal... ni corren.

PEPE DEL CARRIL



Ara no dignin que l'actual Ajuntament
no se ocupa ab gran zel dels nostres inte-
ressos.

Ja ha decidit la carrera que te de fer la
professó dels corps ¡ay! de Corpus.

Aixó es ser provisor y sacrificar-se per
Barcelona.

Que se 'ls dongui una creu... cuberta.
Sí, que se 'ls hi dongui.

...

Lo bisbe de Alicante va autorisar al rector
de Agost pera retirar las joyas de la igle-
sia y guardarlas.

Pero vetaqui que 'ls vehins s'escaman,
y vulgas que no vulgas obligan al rector á
no cumplir la voluntat del bisbe, fentli
deixar las joyas allí ahont eran.

«Tant va 'l cantí a la font que al últim
se trenca.» diu l'adagi.

«Tantas n' ha fet lo clero que al fi 'l
conexém.» van dir los vehins de Agost.

¡Ay d'ells lo dia que tothom los conegui!

...

De la iglesia del Pilar de Saragossa s'han
venut uns vuyt mil duros de adornos, de
lo qual se n' ha comprat paper del Estat
per anar cobran los interessos.

¡Com ho entenen los sants varons!

¡Qué deu pensar la santissima trinitat al
veure com s'espavilan!

...

Un ensotanat de Tiana, valents del
confessionari, volia edi-ficar á una tendra
ovelleta de son remat.

La noya 's feu la sorda á las místicas
insinuacions del home negre, y aquest,
per venjança, va escampar la boira lent
corrope 'l poble que era una qualsevol la
ingrata feligera, fins que una certa mani-
festació entre cap y coll del sabata ab ci-
vellas va retredarlo de sos ardors femeni-
ns.

¡Pobres sotanas! Sempre s'enganxan
pe 'l mateix puesto.

...

En Carlets del As d'oros ha passat per
Roma ab una querida espanyola.

Lo rey morrut deu haberse fet partidari
de la producció nacional.

Després de haber probat tots los gèneros
extranjers.

...

Dos músichs de regiment han sigut en-
garjolats per haber assistit als funerals del
capità Mangado.

Massa poch. Qui 'ls fa anar per las
iglesias.

...

De la provincia de Granada s'han escap-
tat un parell de parellas de sagristans y
boyatas.

Anirán á passar lo rosari de dos en dos.
Y pot ser l'acabin de tres en tres.

...

Han sigut elegits senadors set bisbes.
M'agradaria que al senat trobessin feyna
del seu ofici.

Confirmar, per exemple.

...

Un reverent de Nerja ha trobat lo gran
remey contra la fíloxera.

La mata á cops de salpacer carregat de
aygua beneyta, y aplica 'l remey en gros,
es á dir, ab quatre cops d'eyna cura grans
extensions de terrenó fíloxerat.

¡Volen saber si 'n fa pagar res!

¡Y donchs! ¿que treballarian de franch
vostés!

REFLEXIONS D' UN CALAVERA

SONET DRAMÀTICH

ÈPOCA XII

(Aprécia en un lit un tipo sech com una post y dis-
ta simulant.)

Un sol, un sol remey ma boca crida
per calmar lo dolor que m' desespera...

(Ab un arranch.)

Si he nascut d'una mare vil ramera
¿per qué he hagut de fer jo tan mala criat?

(Salta del lit y estropeja.)

He m' recordo que m' deya arrepentida
ella, plena de dol y de quimera:
—¡Ay, al fons del meu cor, ab passió fora
he sentit per tu ¡oh fill cruel herida!

(Plora com una criatura.)

Avuy m' arrepenteixo ab doló y plora
al sentir l'impur lloch que tant m' aleixa
¡Juro no ofendrer mes lo meu decoro!

(Lligante l'estrengó cap.)

¡May mes boleras fare entrar á casa!
Y ja que m' oneguen tota á la porta,
al menos, si estich tich, no ho feu corra.

(Can abotut espurnejant de sos ulls unas llágr-
mas com patitas.)

Juanito CATALÁ

EPIGRAMAS

Dos berratinos ab cert dia
deputavan ab furor
sobre qui dels dos, millor
sas inicials fer salaria,
y f' un digué:—Tu tinguessos
manya á fer lo D ó la P.—
y l'altre li respongué:
—¿Que no veus que ja faig essos?

RICH NABRAY

Sent la dona la costella
que del costat ha sortit,
sens dubte li troba l'marít
lon os per rusegå en ella.

PETAIRA

Lo noy gran de casa en Mas
sempre que juga á la brisca
vol per company la Francisca
pe 'l molt que li toca l'as.

SANTRET DE PALAFRUGELL



XARADAS

Ma primera n' es per beure,
duas tres per amari,
y mon fet, ho poden creure,
es un instrument molt fi.

En f' atach de una total
hu dos y ab molta hu quatre,
ab gran valor se van batre
del mes petit al mes all.

E. CALLA

SOLUCIONS

À LAS CABOJIAS DEL NÚMERO PASSAT

GENOLÉICH: — La perfidia mata la cassa.